

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1259/07
24.10.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Vesne Popović, Mirjane Grubić i Ljiljane Ivković-Jovanović, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog "BB", čiji je punomoćnik BA advokat, radi poništaja odluke i isplate, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Zaječaru Gž. broj 606/07 od 21.05.2007. godine, u sednici održanoj 24.10.2007. godine, doneo je

P R E S U D A

PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Zaječaru Gž. broj 606/07 od 21.05.2007. godine i presuda Opštinskog suda u Zaječaru P1 broj 827/03 od 13.12.2006. godine u stavu prvom izreke, tako što se **USVAJA** tužbeni zahtev tužioca i poništava odluka direktora tuženog br. 781 od 18.05.2000. godine kojom je prestao radni odnos tužioca i tuženi se obavezuje da tužioca vrati na poslove koje je obavljao pre prestanka radnog odnosa ili da ga rasporedi na druge poslove koji odgovaraju njegovoj stručnoj spremi, znanju i sposobnostima i to u roku od 15 dana.

U delu, kojim je odbijen tužbeni zahtev za naknadu štete u visini izgubljene zarade, kao i u delu odluke o troškovima postupka, navedene presude **SE UKIDAJU** i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Zaječaru P1 broj 827/03 od 13.12.2006. godine, stavom prvim izreke, odbijen je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se poništi kao nezakonita odluka direktora tuženog od 18.05.2000. godine kojom mu je prestao radni odnos, kao i da se tuženi obaveže da tužioca vrati na poslove koje je obavljao pre prestanak radnog odnosa ili da ga rasporedi na druge poslove koji odgovaraju njegovoj stručnoj spremi, znanju i sposobnostima. Drugim stavom izreke odbijen je tužbeni zahtev da tuženi tužiocu nadoknadi izgubljenu zaradu za period od kada mu je prestao radni odnos pa do stupanja na rad i to sa zakonskom zateznom kamatom u roku od 15 dana. Poslednjim stavom izreke tužilac je obavezan da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 31.500,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Zaječaru Gž. broj 606/07 od 21.05.2007. godine, prvostepena presuda je potvrđena i žalba tužioca odbijena kao neosnovana.

Protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP, Vrhovni sud je našao da je revizija osnovana.

U postupku nema bitne povrede iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a ni povrede postupka na koje se ukazuje u reviziji, a ni iz tačke 12. ove zakonske odredbe s obzirom da pobijana presuda sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama.

U postupku pred prvostepenim sudom je utvrđeno da je tužilac bio zaposlen kod tuženog na poslovima fizičkog radnika, da je rešenjem direktora tuženog od 18.05.2000. godine tužiocu prestao radni odnos zbog neopravdanog izostanka sa posla 5 radnih dana uzastopno u smislu člana 108. stav 1. tačka 1. tada važećeg Zakona o radnim odnosima. Tužilac je od 29.02.2000. godine do 27.03.2000. godine bio privremeno sprečen za rad, odnosno nalazio se na bolovanju zbog lumboišialgije posle čega je radio do 06.04.2000. godine. Dana 06.04.2000. godine javio se lekaru i to specijalisti internisti zbog hipertenzije koji je, kako to stoji u protokolu br. 5356, tužiocu otvorio bolovanje određujući potrebnu poštedu i kontrolu za 15 dana, uz predlog lekova koje treba da koristi. Tužilac se 10.04.2000. godine javio svom ordinirajućem lekaru koji ga je uputio na lekarsku komisiju. Prvostepena lekarska komisija je svojim nalazom od 13.04.2000. godine dala izveštaj po kome nije saglasna sa otvaranjem novog bolovanja, koji zaključak je drugostepena lekarska komisija potvrdila 19.04.2000. godine, odbijajući prigovor tužioca, posle kog dana se tužilac javio na posao. Osporenim rešenjem tužiocu je prestao radni odnos sa 05.04.2000. godine, zbog neopravdanog izostajanja sa posla u periodu od 06.04.2000. do 19.04.2000. godine. Prvostepeni sud je ocenom nalaza i mišljenja veštaka specijaliste medicine rada, kao i sudsko-medicinske komisije Instituta za medicinu rada i radiološku zaštitu „Dr Dragomir Krajović“ iz Beograda, utvrdio da je tužilac u spornom periodu imao povišeni krvni pritisak, da je bolest zahtevala lečenje, ali ne i poštedu sa rada, odnosno da je tužilac uz predloženo lečenje mogao da radi, kao i da je tužilac bio svestan da izostanak sa posla u navedenim okolnostima može voditi prestanku radnog odnosa.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja nižestepeni sudovi su odbili zahtev tužioca za poništaj odluke o

Revizori su tako utvrdili činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su svojim zaključcima za postojanje otkazivanja u prestanku radnog odnosa, nalazeći da je tužilac neopravdano odsustvovao sa posla 5 i više uzastopnih radnih dana počev od 06.04.2000. do 19.04.2000. godine.

Osnovano se revizijom ukazuje da je pobijana presuda zasnovana na pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Naime, za prestanak radnog odnosa zbog neopravdanog izostajanja s posla, saglasno odredbi člana 108. stav 1. tačka 1. Zakona o radnim odnosima koji je važio u spornom periodu, potrebno je da je zaposleni izostajao sa posla 5 uzastopnih radnih dana, odnosno 7 radnih dana s prekidima u toku meseca i da je izostanak bio neopravdan. Da bi se izostanak radnika sa rada u slučaju zdravstvenih problema smatrao neopravdanim, potrebno je pre svega da je kod zaposlenog postojala svest da nedolaskom na posao može izazvati posledice iz navedene zakonske odredbe, tj. prestanak radnog odnosa. U situaciji kada je u postupku pred prvostepenim sudom utvrđeno da je tužilac imao zdravstvenih problema zbog kojih se javio lekaru specijalisti, a kasnije i ordinirajućem lekaru, da je lekar specijalista tužiocu otvorio bolovanje poštedom od rada do sledeće kontrole uz upotrebu odgovarajućih lekova, pogrešan je zaključak nižestepeni sudova da je kod tužioca postojala svest da mu izostankom sa posla može prestati radni odnos, odnosno da će se njegov izostanak sa posla smatrati neopravdanim. Da zbog postojanja određenih zdravstvenih problema tužilac nije morao izostajati sa posla, odnosno da je uz primenu odgovarajućih lekova mogao da radi, tužilac je obavešten tek donošenjem konačne odluke nadležne lekarske komisije, posle čega se i javio na posao. Činjenica da je u nalazu i mišljenju veštaka, koji je angažovan u ovom postupku, potvrđen nalaz lekarske komisije koji u pogledu ocene radne sposobnosti tužioca zbog navedenih zdravstvenih problema, razlikuje od ocene lekara specijaliste koji ga je uputio na bolovanje, nisu od uticaja, jer su to okolnosti, odnosno saznanja koja su usledila kasnije. Dakle, u vreme nastanka otkaznog razloga, odnosno razloga za prestanak radnog odnosa u smislu navedene zakonske odredbe, tužilac nije bio svestan mogućnosti da se, i pored postupanja po uputu lekara specijaliste, njegov izostanak sa posla može smatrati neopravdanim, niti je to želeo. Nije dozvoljeno da sud, ocenjujući zakonitost prestanka radnog odnosa po ovom osnovu, procenjuje da li je data poštediti od rada, odnosno bolovanje od strane lekara bilo osnovano, kao što je to učinio sud u konkretnom slučaju, angažujući veštake, druge lekare da se o tome izjasne. O tome se već izjasnila nadležna lekarska komisija, ali naknadno, što ne može nepovoljno uticati na radno-pravni status tužioca.

Iz napred navedenih razloga, Vrhovni sud je na osnovu člana 407. stav 1. odlučio kao u stavu prvom izreke. Međutim, kako je zbog pogrešne primene materijalnog prava, tužbeni zahtev tužioca za ocenu zakonitosti pobijanog rešenja odbijen kao neosnovan, nisu utvrđene sve relevantne činjenice za odluku o njegovom zahtevu za naknadu štete u visini izgubljene zarade za period u kome nije radio, te je pobijana presuda ukinuta u delu koji se odnosi na zaradu, kao i u delu odluke o troškovima postupka koji zavise od ishoda parnice u celini, a na osnovu stava 2. iste zakonske odredbe.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RR